

پیشنهاد برای مطالعه بیشتر	جملات طلایی	موضوعات اصلی
<p>بیانات در اجتماع بزرگ مردم بجنورد ۱۳۹۱/۰۷/۱۹</p> <p>بیانات در دیدار کارگزاران نظام ۱۳۹۱/۰۵/۰۳</p>	<ul style="list-style-type: none"> از نظر سیاست کلی کشور، کشور باید برود به سمت افزایش جمعیت؛ البته به نحو معقول و معتدل. کشور ما با ظرفیت طبیعی و با ویژگی جغرافیای سیاسی خود احتیاج دارد به یک جمعیت بیشتر. مسئله‌ی نمای جوان برای کشور یک مسئله‌ی اساسی و مهم و تعیین کننده است. اگر چنانچه با این شیوه‌ای که امروز داریم حرکت میکنیم پیش برویم، در آینده‌ی نه‌چندان دور، یک کشور پیری خواهیم بود. علاج این بیماری پیری هم در حقیقت در دسترس نیست. امروز کشورهایی که در دنیا دچار پیری شده‌اند و قدرت «زاد و ولد» خودشان را از دست داده‌اند، به دشواری میشود گفت که راه علاجی برای حل این مشکل دارند. ما هم طبعاً با همین مشکل مواجه خواهیم شد؛ و نباید بگذاریم به اینجا برسد. فرهنگ‌سازی در این مسئله مثل خیلی از مسائل دیگر اجتماعی، حرف اول را میزند؛ باید فرهنگ‌سازی بشود که متأسفانه امروز این فرهنگ‌سازی نیست، تعطیل است. جوانب قضیه را بسنجید، ببینید چه چیزهایی است که موجب میشود جامعه‌ی ما دچار میل به کم‌فرزندی بشود. این میل به کم بودن فرزند، یک عارضه است؛ و آلاً انسان به‌طور طبیعی فرزند را دوست میدارد. عوامل کاهش جمعیت و موجبات افزایش جمعیت به‌نحو مطلوب و با اعتدال متناسب، درست سنجیده بشود، مطرح بشود [تا] اقناع بشوند افکار نخبگان. در این زمینه خب الان عامه‌ی مردم، بعضی‌ها متدینند، بعضی‌ها معتقدند، وقتی گفته میشود، میروند سراغ باروری بیشتر؛ لکن نخبگان جامعه باید قانع بشوند، باید مسئله را قبول کنند؛ اگر نخبگان قبول کردند، کار سهل میشود، کار فرهنگ‌سازی آسان میشود. بنده همچنان معتقدم کشور ما کشور هفتاد و پنج میلیونی نیست؛ کشور ما کشور صد و پنجاه میلیونی است. همچنان که ما فکر میکنیم که اگر چهار پنج بچه افتاد روی دوش یک خانواده وضع زندگیشان چگونه خواهد شد، فکر این را هم بکنید که این چهار پنج بچه وقتی بزرگ شدند و کاری پیدا کردند و شغلی پیدا کردند چه کمکی میتوانند به پیشرفت کشور بکنند؛ یعنی این را هم باید فکر کرد. یک نگاه مقلدانه‌ای به زندگی غربی یا به زندگی اروپایی وجود داشته که به اینجاها منتهی شده و میراث آن به ماها رسیده؛ ما هم در یک برهه‌ای از زمان غفلت کردیم، کاری که باید انجام بدهیم انجام ندادیم. امروز در [بعضی از] همین کشورهای غربی از کاهش باروری دارند زیان می‌بینند و پشیمانند، و در بعضی از کشورهای غربی مطلقاً کاهش باروری وجود ندارد؛ یعنی خانواده‌های پرجمعیت، مثلاً خانواده‌ی آمریکایی با ده دوازده بچه، چطور خانواده‌ی ایرانی [که] می‌خواهد از او تقلید کند باید حتماً یک بچه داشته باشد یا دو بچه! 	<p>افزایش جمعیت؛ سیاست کلی کشور</p>

جزئیات تکمیلی

گره‌های ذهنی افزایش جمعیت که باید درباره آنها فکر شود

چرا ترجیح میدهند افرادی که فقط یک فرزند داشته باشند؟

چرا ترجیح میدهند فقط دو فرزند داشته باشند؟

چرا زن به شکلی، مرد به شکلی پرهیز میکنند از فرزندداری؟

چرا سن ازدواج در کشور ما بالا رفته؟ مگر جوان هفده ساله، هجده ساله، نوزده ساله، احتیاج ندارد به

اطفاء نیاز جنسی و غریزه‌ی جنسی؟

چگونه میشود کاری کرد که همه اینها (شغل و خانه و درآمد) با هم برای ازدواج جوانان جمع بشود؟

این حرف قرآن است

ما نباید تصوّر بکنیم که حتماً بایستی یک نفری یک خانه‌ی ملکی داشته باشد،

یک شغل درآمدداری داشته باشد، بعد ازدواج بکند؛ نه،

إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ؛

(نور/۳۲: اگر فقیر و تنگدست باشند، خداوند از فضل خود آنان را بی‌نیاز می‌سازد؛)

این قرآن است [که] با ما دارد این جور حرف میزند.